

3. neděle v mezidobí rok A (2026)

1. čtení - Iz 8,23b - 9,3

V Galileji pohanů vidí lid veliké světlo.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

V první době ponížil (Hospodin) zemi Zabulon a zemi Neftali, v poslední době však oslaví Mořskou cestu, (kraj) za Jordánem, Galileu pohanů. Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žnících, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů.

Mezizpěv – Žl 27,1.4.13-14

Hospodin je mé světlo a má spása.

Hospodin je mé světlo a má spása, koho bych se bál?

Hospodin je záštita mého života, před kým bych se třásl?

Jedno od Hospodina žádám a po tom toužím:

abych směl přebývat v Hospodinově domě po všechny dny svého života,

abych požíval Hospodinovy něhy

a patřil na jeho chrám.

Věřím, že uvidím blaho od Hospodina

v zemi živých!

Důvěřuj v Hospodina, buď silný,

ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!

2. čtení – 1 Kor 1,10-13.17

Bud'te všichni zajedno a ať nejsou mezi vámi roztržky.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Napomínám vás, bratři, jménem našeho Pána Ježíše Krista: Bud'te všichni zajedno a ať nejsou mezi vámi roztržky. Stejně usuzujte a stejně smýšlejte. Lidé z Chloina domu mi totiž o vás oznámili, moji bratři, že se mezi sebou hádáte. Mluvím o tom, že každý z vás říká (něco jiného): "Já držím s Pavlem!", "já zase s Apollem!", "a já s Petrem!", "já s Kristem!" Je Kristus rozdělen? Copak byl za vás ukřižován Pavel? Nebo jste byli ve jménu Pavlově pokřtěni? Neposlal mě totiž Kristus křtít, ale kázat radostnou zvěst, a to ne nějakou slovní moudrostí, aby Kristův kříž nebyl zbaven působivosti.

Zpěv před evangeliem – Mt 4,23

Aleluja. Ježíš hlásal evangelium o Božím království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc. Aleluja.

Evangelium – Mt 4,12-23

Usadil se v Kafarnau, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když Ježíš uslyšel, že byl Jan (Křtitel) uvězněn, odebral se do Galileje. Opustil Nazaret, šel a usadil se v Kafarnau při moři v území Zabulonově a Neftalimově, aby se naplnilo, co bylo řečeno ústy proroka Izaiáše: 'Země Zabulonova a země Neftalimova, u moře, za Jordánem, Galilea pohanská, lid, který žil v temnotě, uviděl veliké světlo; světlo vzešlo těm, kdo sídlili v krajině a ve stínu smrti.' Od té doby začal Ježíš hlásat: "Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království." Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry - Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: "Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí." Oni hned nechali síť a následovali ho. A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry - Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť. A povolal je. Oni hned nechali loď i otce a následovali ho. Ježíš pak chodil po celé Galileji, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium (o Božím) království a uzdravoval mezi lidem každou nemoc a každou chorobu.

Homilie

Drazí bratři a sestry, dnešní Boží slovo nás zve k tomu, abychom se znovu zamysleli nad tím, co znamená být Ježíšovým učedníkem. V evangeliu slyšíme, jak Ježíš začíná své veřejné působení slovy: „Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“

Tato slova nejsou určena jen lidem před dvěma tisíci lety. Jsou určena i nám – dnes, tady a teď. Je to výzva k obrácení, k proměně srdce, k novému začátku. Obrácení neznamena jen litovat hříchů. Znamená především rozhodnout se jít za Bohem, dát mu místo ve svém životě.

Evangelium nám dále říká, že Ježíš přichází do Galileje – do obyčejného prostředí, mezi obyčejné lidi. Nevyhledává paláce ani učence, ale rybáře při jejich práci. Právě tam, v každodennosti, je oslovuje: „Pojďte za mnou.“

To je velmi důležité i pro nás. Bůh nás nevolá někde mimo náš život, mimo naši rodinu, práci, povinnosti. Přichází právě tam, kde jsme. Vidí nás při našich starostech, radostech, únavě i zápasech. A dívá se na nás s láskou.

Ježíš nejprve hledí. Nesoudí, nevyčítá, nekritizuje. Dívá se na člověka a říká: „Pojď.“ Jeho pozvání není rozkaz. Je to nabídka vztahu. Nabídka, která respektuje naši svobodu.

Apoštolové mohli říct ne. Mohli zůstat u sítí, u lodí, u jistoty. Ale oni řekli ano. Opustili všechno a šli za Ježíšem. Ne proto, že by přesně věděli, co je čeká. Šli proto, že mu důvěřovali.

Možná si někdy myslíme, že apoštolové byli výjimeční lidé, bez chyb. Ale nebyli. I oni pochybovali, báli se, zapírali, selhávali. Přesto zůstali s Ježíšem. A právě v tom rostli.

Začátek jejich cesty byl u Galilejského jezera – v obyčejném dni. A tento začátek se opakuje i v našem životě. I dnes k nám Ježíš přichází a říká: „Pojď za mnou.“

Každému z nás trochu jinak.

Možná někoho zve k první modlitbě po dlouhé době.

Někoho zve k návratu ke svátostem.

Někoho k odpuštění.

Někoho k větší trpělivosti v rodině.

Někoho ke službě ve farnosti.

Někoho k hlubšímu čtení Písma.

Bůh s námi jde po malých krocích. Nechce od nás hned dokonalost.
Chce otevřené srdce.

V prvním čtení slyšíme o lidu, který chodil v temnotách a uviděl velké světlo. Tato slova se naplňují v Ježíši. On je tím světlem. Přichází do našich temnot: do strachu, osamělosti, zklamání, hříchu, nejistoty. A přináší naději.

Možná někdy máme pocit, že náš život je příliš zamotaný, že jsme příliš slabí, že už jsme udělali příliš chyb. Ale právě takové lidi si Ježíš vybírá. Ne proto, že by byli dokonalí, ale proto, že mu dovolí, aby je proměňoval.

Bratři a sestry, dnes k nám Ježíš znovu promlouvá: „Pojď za mnou.“

Otázka zní: Jak mu odpovím?

Možná stačí jednoduché:

„Pane, chci. Pomož mi.“

„Pane, bojím se, ale důvěřuji ti.“

„Pane, ukaž mi další krok.“

A můžeme si být jisti, že nás v tom nenechá samotné. Ten, který nás volá, nám dá i sílu jít.

Prosme dnes při této mši svaté o odvahu říkat Bohu každý den znovu své „ano“. Aby náš život byl cestou s Kristem, cestou světla, naděje a lásky. Amen.